

Not.nr.: 66.31.100032/00

van: 27 oktober 2005

Griffienr.:

Rep. nr.: 2030

VONNIS uitgesproken in het gerechtshuis "Het Kasteel" te Turnhout op: **DONDERDAG ZEVENENTWINTIG OKTOBER TWEEDUIZEND EN VIJF** in de openbare zitting van de Dertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout, alwaar zetelden:

- , Rechter-Voorzitter;
- , Toegevoegd Rechter;
- , Gerechtelijk Stagiair;
- , Substituut-procureur des Konings;
- , Griffier.

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. , geboren
schrijnwerker, wonende te
2. , geboren
, bediende, wonende te

BEKLAAGD VAN:

A/ Te tussen 8 maart 1999 en 21 juni 2002

Bij inbreuk op de artikelen 69, 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals aangevuld door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1984 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42).

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als mede-eigenaars,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd met een oppervlakte van 10 are 50ca
eigendom van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

Van 9 maart 1999 tot 20 juni 2002 te hebben instandgehouden: de wijziging van het gebruik van een vergund gebouw namelijk:

het gebruik, wat de hoofdfunctie betreft, van een woning, zijnde een gebouw gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, een woongebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied, meer bepaald agrarisch gebied, te hebben gewijzigd naar een nieuw gebruik, in casu naar toonzaal voor houthandel.

B/ Te tussen 22 november 1999 en 21 juni 2002

Bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par.4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par. 4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1° 146,1°, 146,9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als mede-eigenaars, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd of die tot de werken opdracht hebben gegeven:
op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd met een oppervlakte van 10 are 50ca
eigendom van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven:

een reclamebord op palen, langs beide zijden verlicht met een spot

van 23 november 1999 tot 20 juni 2002 te hebben instandgehouden.

* * * * *

Gezien het vonnis dezer rechtbank, zelfde kamer, nr. , op 6 mei 2004 op tegenspraak geveld, waarbij:

- de heropening der debatten werd bevolen op de zitting van 30 september 2004 ten-einde beklaagden toe te laten bewijskrachtige stukken bij te brengen met betrekking tot de aangevatte nieuwe regularisatieprocedure;
- de kosten werden aangehouden.

* * * * *

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 29 september 2005.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord eerste en tweede beklaagde in hun verdedigingsmiddelen, ontwikkeld door
mr. loco mr. , advocaat te

1. Tenlastelegging

Bij decreet van 4 juni 2003 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad de dato 22 augustus 2003) houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, wordt aan artikel 146 van dit decreet een derde en vierde lid toegevoegd die luiden als volgt:

“ *De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.*

Onder ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen.”

Bij arrest nr. van 19-01-2005 (B.St. 31-01-2005, p. 2732), heeft het Arbitragehof in artikel 146, derde lid, de woorden “, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg” vernietigd.

Het onroerend goed in kwestie is gelegen in een agrarisch gebied, hetwelk geen ruimtelijk kwetsbaar gebied is zoals voorzien in het nieuwe vierde lid van artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999.

Beide beklaagden dienen dan ook te worden vrijgesproken voor de feiten onder de tenlasteleggingen zoals voorzien in de dagvaarding.

2. De herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur

Er is geen aanleiding meer om in te gaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur, gelet op het feit dat de instandhouding van het onroerend goed in kwestie thans niet meer strafbaar is en de vrijspraak van beide beklaagden.

Gezien de bepalingen van art. 191 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 91 K.B. 28 december 1950, gewijzigd K.B. 29 juli 1992 en K.B. 23 december 1993; art. 2, 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,
vonnissende op tegenspraak,

Spreekt eerste en tweede beklaagde vrij.

Stelt vast dat er geen aanleiding meer is om in te gaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur.

Laat de kosten ten laste van de Belgische Staat.

: voornoemd, gerechtelijk stagiair, aangewezen bij bevelschrift van de Heer Voorzitter van deze Rechtbank de dato 29 september 2005, in toepassing van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek om , plaatsvervangend rechter in deze Rechtbank, te vervangen die wettig verhinderd is de uitspraak bij te wonen van huidig vonnis, waarover zij mede beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek.